

Ділова гра

«Імідж сучасного вихователя»

Підготувала:
Вихователь-методист
Чорней Н.І.

с. Черепківці

Вступ

Вихователь центральна фігура в дошкільному закладі. Недаремно кажуть: який вихователь, такі в нього й діти. Від того, наскільки педагог критично підходить до аналізу своєї роботи, використовує новинки психолого-педагогічної науки та практики, передовий досвід, шукає нові методи та прийоми навчально-виховної роботи з дітьми, дбає про свій інтелект і культурний розвиток, залежить рівень розвитку та вихованості його вихованців. Отже, зараз я пропоную вам пограти у ділову гру «Імідж сучасного вихователя».

1. Вправа психолого-педагогічних ситуацій.

Всі ми знаємо, що працюючи з дітьми постійно виникають якісь нестандартні ситуації, незвичайні питання, неадекватна поведінка малюків, і як ми відреагуємо на це, чи знайдемо найоптимальніший вихід із ситуації, яка склалася, залежатиме як діти будуть до нас ставитися, чи зможуть нам довіряти, чи будемо ми користуватися у них 10 авторитетом, до якого прислуховуватимуться та поважатимуть. Вірного рішення проблемної ситуації не існує. Все залежатиме від педагога, його досвіду, вміння швидко реагувати, підходити до цього питання творчо. Головне – знайти найбільш вдалий варіант вирішення проблеми.

Тому зараз пропоную вам розглянути декілька психолого-педагогічних ситуацій та спробувати їх вирішити.

1. ...Сергійко й Оксанка тримаються за велосипед, кожен тягне його до себе. Ще мить – і вибухне сварка. Назріває момент втручання дорослого. Як вчинити по справедливості.

2. ...Чотирирічний Миколка обережно береться за вуздечку, ласкаво гладить коня і везе його по килимі. Але...

- Діти, час сідати за стіл. Йдемо мити руки.

У Миколки ледве сльози не бризнули з очей: не встиг погратися! Вже кілька разів вихователь нагадав усім, що час складати іграшки, мити руки, а Миколка ніяк не може відійти від красеня, що так сподобався.

3. ...Маленька Ксюша вередує:

- Не буду пити з цієї чашки! Хочу з тієї (показує на чашку з незвичайним малюнком). Помічник вихователя умовляє дівчинку, розхвалює малюнок на чашці, яка стоїть перед нею. Але бажаного результату немає.

Підгрупи висувають свої думки.

1 ситуація. Зажадати, щоб один поступився іншому «спочатку Оксанка покатається, а потім Сергійко». У цьому випадку вони змушені будуть діяти за наказом старшого, який виключає будь-яку самостійність у розв'язанні конфлікту.

А можна інакше, побічно спонукаючи одну дитину добровільно поступитися іншій.

- Не тягніть, будь ласка, велосипед, а то поламаєте, тоді він нікому не дістанеться, - жартує вихователь і м'яко кладе руку на поблідлі від напруження кулачки малюків.

А коли діти заспокоюються, запитує їх:

- Хто з вас сильніший, ану скажіть?

- Я, - каже Оксанка.

- Ні, я! Я і зростом вищий! – додає вагомий аргумент у свою користь Сергійко.

А я не вірю, що ти сильніший за Оксанку, - каже вихователь. Хлопчик здивовано піднімає голову, а педагог продовжує:

- Не вірю, тому що сильні поступаються тим, хто слабкіший, заступаються за них. А ти як учинив?

Хлопчик не очікував такого повороту. Оторопів. А потім, махнувши рукою, вирішив:

- Так і буде, нехай катається перша!

На його обличчі невдоволення. Це помічає уважний вихователь і додає:

- Молодець, Сергійку. Тепер я бачу, що ти справді великий і сильний. Справжній чоловік.

Ось тепер зовсім інша справа! Тепер навіть приємно поступитися. Обличчя хлопчика так і світиться від почуття власної гідності. Малюку важливо вірити в те, що він великий.

2 ситуація. Звичайно не легко педагогу в такій ситуації стримати своє нетерпіння і домогтися виконання малюком розпорядження. Адже він намагається вчасно посадити за стіл усіх дітей і, особливо, Миколку, який так повільно їсть. Здавалося б, дуже просто знайти вихід: забрати в малюка іграшку та відвести його до умивальника. Але вихователь стримує своє нетерпіння: він розуміє, чому звичайно слухняний, спокійний Миколка став раптом таким упертим.

- Який турботливий хазяїн у конячки! – говорить педагог, підходячи до хлопчика.

– І напоїв її, і колеса почистив. Тепер постав у стайню, і не забудь дати їй сіна. Поки будеш снідати, і конячка поїсть.

А за сніданком вихователь нагадає Миколці, що конячка чекає свого хазяїна, і це допоможе малюку не відволікатися від їжі. Так вихователь і спонукає малюка виконати вимоги, і підтримає його гру, і викличе бажання не затримуватися за столом.

3 ситуація. Вихователь каже:

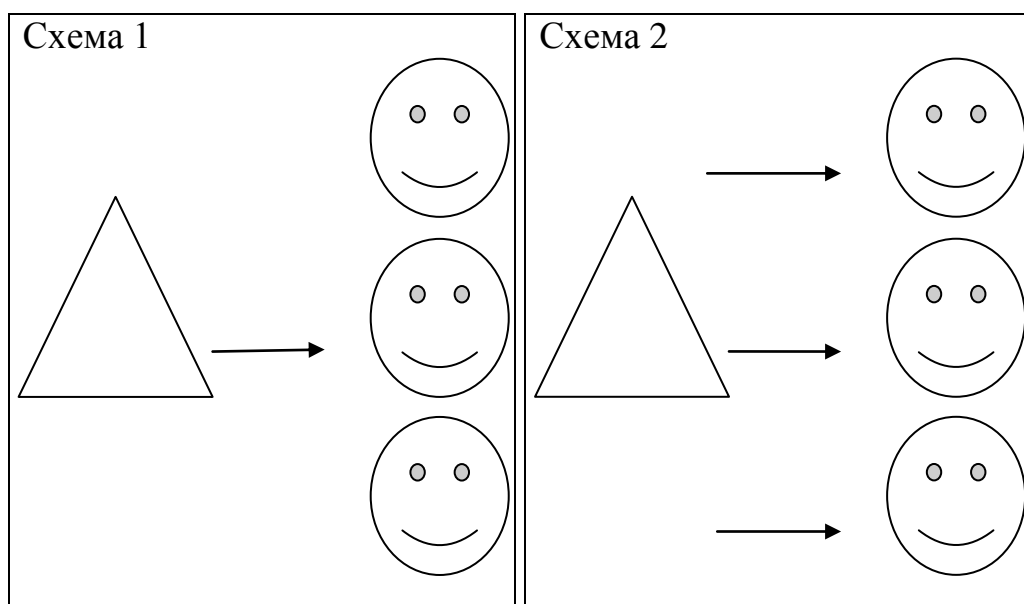
- Добре, будеш пити з тієї чашки. Тільки доведеться почекати поки Андрійко вип'є компот (перед ним стоїть чашка, яка сподобалася Ксюші). Я потім вимию цю чашку і дам її тобі.

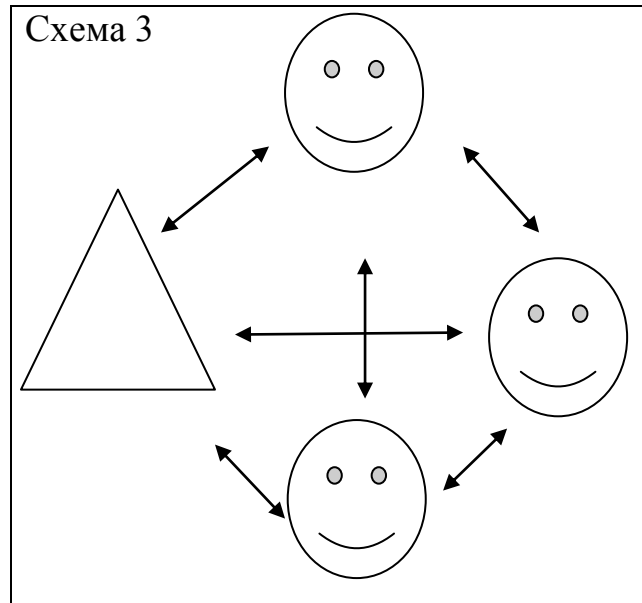
І тут капризуля має вибрати: пити компот із чашки яка стоїть перед нею, і йти гратися, чи чекати, поки звільниться вподобана чашка, але тоді залишитися без гри. Така перспектива навряд чи сподобається дитині.

Висновок: Робота з дітьми – творчий процес. Творчість вихователя виявляється і в умінні прогнозувати, який із прийомів дасть бажаний ефект,

і в передбаченні реакції дитини, і в здатності індивідуалізувати педагогічні прийоми, зберігаючи їх методичну єдність. А це значить, що він має володіти умінням швидко вибирати засіб впливу на малюка залежно від особливостей його характеру та ситуації; визначати, коли і з якою дитиною бути м'яким чи суворим, коли й у яких випадках можливі винятки з узвичаєних правил, а коли такі відступи неприпустимі; уникати конфліктів з дитиною і розв'язувати їх між дітьми по справедливості.

2.Вправа. Робота зі схемами.

1. Як пояснити те, що зображено на схемі?
2. Як можна назвати таку схему?
3. За яких умов вихователь може обирати таку схему?
4. Назвіть сильні та слабкі сторони цієї схеми.

Кожна з підгруп розглядає свою схему і після обговорення висувають свої думки.

Отже, можна зробити висновок, що заняття вихователь може проводити в пасивній, активній та інтерактивній формах. Всі вони мають сильні та слабкі сторони і їх вибір буде залежатиме від мети, яку ставить перед собою та дітьми педагог. Тож використовуйте ці форми проведення занять за призначенням.

